

Sygn. akt I C 1253/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 stycznia 2013r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Justyna Szczyrba

Protokolant Agnieszka Zabagło

po rozpoznaniu w dniu 17 stycznia 2013r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa **Fabryki (...) B. (...) spółki jawnej w Z.**

przeciwko **Z. T. (1)**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. T. (1) na rzecz powódki Fabryki (...) B. (...) spółki jawnej w Z. kwotę 1.282,50 zł (tysiąc dwieście osiemdziesiąt dwa 50/100 złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 12.07.2012r. do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 262 zł (dwieście sześćdziesiąt dwa złote) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 1253/12

UZASADNIENIE

Powódka Fabryka (...) B. (...) spółka jawna w Z. w dniu 11 września 2012 r. wniosła pozew przeciwko Z. T. (1) o zapłatę kwoty 1.282,50 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 12.07.2012 r. do dnia zapłaty i kosztami procesu, w tym zastępstwa procesowego.

W uzasadnieniu żądania podała, że w 2009 r. pozwany Z. T. (1) jako dyrektor Fabryki (...) w Z. nadużył uprawnień i dokonał bezprawnego przysporzenia na swoją rzecz kwoty 1.282,50 zł, gdyż ze środków spółki pokrył płatności wynikające z faktur VAT nr (...) z dnia 14.06.2009 r. wystawionych na firmę powódki, a dotyczących usług hotelowych w Hotelu (...) w S.. Wskazała, że wymienione w fakturach usługi hotelowe oraz parkingowe związane były z pobytem w S. córki pozwanego i nie były w żaden sposób związane z działalnością powódki, a zatem brak było podstaw do ich finansowania. Działanie takie nosi znamiona bezpodstawnego wzbogacenia pozwanego kosztem firmy powódki, podlegającego obowiązkowi zwrotu zgodnie z art. 405 kc. Po stwierdzeniu tych nieprawidłowości w 2012 r. - pozwany dwukrotnie był wzywany do zwrotu równowartości usług pokrytych z majątku spółki ale wezwania okazały się bezskuteczne.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 12.10.2012 r. sygn. akt I Nc 923/12 (k. 22) Sąd uwzględnił roszczenie w całości.

Pozwany w sprzeciwie od nakazu zapłaty (k. 25, 26) wniósł o oddalenie powództwa w całości, zaprzeczając iż dokonał bezprawnego przysporzenia korzyści na swoją rzecz, kosztem powódki u której w 2009 r. był zatrudniony. Podał, iż jego córka M. M. nigdy nie przebywała w hotelu (...) w S. i nie korzystała z jego usług. Wyjaśnił, iż w związku z działalnością powódki wielokrotnie odbywał spotkania z kontrahentami, ale nie przypomina sobie takiego pobytu w S.,

choć nie może tego wykluczyć, a jeśli tak było to przedmiotowe faktury pozostawały w związku z wykonywaniem przez niego obowiązków wynikających z faktu zatrudnienia. Wskazał, że różnego rodzaju spotkania poza siedzibą spółki były praktyką powszechną i dotyczyły wszystkich wspólników, a pobyty wspólników B. K. oraz R. K. na koszt powódki w różnych hotelach na terenie Polski w latach 2008 – 2011 zamknęły się kwotą ponad 70.000 zł. Jednocześnie pozwany podniósł zarzut przedawnienia roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany Z. T. (1) w 2009 r. był (...) spółki Fabryka (...) Z. (...) spółka jawna w Z. (obecna nazwa Fabryka (...) B. (...) spółka jawna w Z.. (odpis pełny z rejestru przedsiębiorców KRS nr (...) k. 9 – 13)

W dniu 14.06.2009 r. (niedziela) (...) S.A. w L. wystawiła na rzecz Fabryki (...) Z. T. sp. j. w Z. faktury VAT nr (...) na kwotę 360 zł i nr (...) na kwotę 922,50 zł za usługi hotelowe i parkingowe w hotelu (...) w S.. (faktury VAT nr (...) k. 15, 16) Z usług tych korzystał pozwany wraz ze swoją żoną E. T., a wyjazd miał charakter prywatny (pismo (...) S.A. w L. z dnia 27.12.2012 r. k. 47) Rezerwacji w hotelu dokonywała córka pozwanego M. M., która również dokonała wpłaty zadatku na poczet rezerwacji. (zeznania świadka M. M. k. 43) Należności za w/w faktury po przedstawieniu w księgowości zostały pokryte przez powódkę. (zeznania świadka K. S. k. 42, 43, okoliczność bezsporna)

Żadne wyjazdy służbowe nie odbywały się w powodowej spółce w okresie weekendów. Wspólniczka spółki (...) dopiero w tym roku dowiedziała się od pracowników spółki, iż pozwany rozliczył na koszt spółki swój prywatny wyjazd. (przesłuchanie B. K. k. 43)

Pismem z dnia 27.06.2012 r. doręczonym pozwanemu 02.07.2012 r. oraz pismem z dnia 24.07.2012 r. doręczonym 27.07.2012 r. pozwany został wezwany do zapłaty kwoty 1.282,50 zł. W piśmie z dnia 27.06.2012 r. jako termin zapłaty wskazano 11.07.2012 r. (wezwania do zapłaty wraz z dowodami doręczenia k.18 – 21)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: dokumentów, zeznań świadków i przesłuchania stron. Sąd uznał, że zeznania pozwanego, iż wyjazd za który zostały wystawione faktury VAT nr (...) miał charakter służbowy są niewiarygodne i sprzeczne z zebraniem materiałem dowodowym. Pozwany zeznał, że na wyjazdy służbowe wyjeżdżał zawsze sam i tak też było w czerwcu 2009 r. w hotelu (...) w S.. Tymczasem z informacji przedstawionej przez (...) S.A. w L. wynika jednoznacznie, iż z pobytu weekendowego w hotelu (...) w S. korzystał pozwany razem z żoną. Pozwany w sposób oczywisty zeznał nieprawdę. Potwierdza to również okoliczność, iż rezerwacji dokonywała córka pozwanego, (która wówczas nie była pracownikiem powódki) i rezerwowała miejsce nie na rzecz spółki, ale na rzecz pozwanego.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako uzasadnione, należało uwzględnić w całości.

Powódka jako podstawę swojego roszczenia wskazała art. 405 kc, zgodnie z którym kto bez podstawy prawnej uzyskał korzyść majątkową kosztem innej osoby, obowiązany jest do wydania korzyści w naturze, a gdyby to nie było możliwe do zwrotu jej wartości. Nie mniej jednak należy wskazać, iż w niniejszej sprawie zachowanie pozwanego wyczerpało również znamiona deliktu, gdyż pozwany doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia majątkiem powódki poprzez zapłatę przez nią kosztów prywatnego, rodzinnego wyjazdu pozwanego, a zatem zastosowanie mogłoby znaleźć tu także przepis art. 415 kc na podstawie którego, ten, kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Mając na uwadze okoliczności faktyczne, należy podkreślić, iż pozwany miał świadomość szkodliwych skutków swego zachowania i celowo do nich zmierzał (dolus directus), a wina umyślna pozwanego nie budzi wątpliwości. Zgodnie z treścią art. 414 kc możliwy jest zbieg odpowiedzialności z tytułu czynu niedozwolonego oraz bezpodstawnego wzbogacenia, przy czym jeśli dojdzie do zbiegu, uprawniony powinien dokonać wyboru roszczenia, a zatem zasadność, wymagalność i termin przedawnienia roszczenia w w niniejszym postępowaniu należało rozstrzygnąć na podstawie przepisów o bezpodstawnym wzbogaceniu. (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 14.12.1983 r. IV CR 450/83).

Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 22.03.2001 r. V CKN 769/00 wskazał, że roszczenie z tytułu nienależnego świadczenia, mającego taki charakter już w chwili spełnienia, staje się wymagalne od tej chwili, a więc w niniejszej sprawie świadczenie było wymagalne od daty zapłaty faktur VAT nr (...) w dniu 14.06.2009 r. Roszczenie pozostawało w związku z działalnością gospodarczą powódki, a zatem podlegało trzyletniemu przedawnieniu przewidzianemu w art. 118 kc. (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16.07.2003 r. V CK 24/02), który upłynął w dniu 14.06.2013 r. Jednakże skorzystanie przez dłużnika z zarzutu przedawnienia roszczenia podlega kontroli Sądu pod kątem nadużycia prawa podmiotowego (art. 5 kc.) (por. uzasadnienie wyroku SN z dnia 15.07.1999 r. II UKN 44/99) i w niniejszym stanie faktycznym niewątpliwie należało uznać to za nadużycie prawa przez pozwanego. Pozwany jako współnik, osoba zaufana i profesjonalista nie powinien wykorzystywać swojego stanowiska i narażać powodowej spółki na straty finansowe, a takie jego zachowanie niewątpliwie musiało się spotkać z negatywną oceną Sądu. B. K. jako współniczka powodowej spółki jawnej zeznała, że o fakcie, iż faktury VAT nr (...) z dnia 14.06.2009 r. dotyczyły prywatnego wyjazdu pozwanego - dowiedziała się dopiero w 2012 r., przy czym należy zwrócić uwagę, iż powódka jeszcze w uzasadnieniu pozwu wskazywała, że z przedmiotowego pobytu w hotelu (...) w S. korzystała córka pozwanego, a szczegółowe informacje dotyczące danych osób przebywających w hotelu zostały ujawnione dopiero w toku postępowania na żądanie Sądu. Skorzystanie przez pozwanego z zarzutu przedawnienia należało uznać więc za sprzeczne z zasadami współzycia społecznego i społeczno – gospodarczym przeznaczeniem prawa zwłaszcza, że czyn pozwanego stanowił delikt, którego istnienie było przed powódką ukrywane. W tej sytuacji Sąd uznał, że uchybienie przez powódkę trzymiesięcznemu terminowi do wytoczenia powództwa od daty upływu terminu przedawnienia nie dawało pozwanemu uprawnienia do skutecznego podniesienia zarzutu przedawnienia.

O odsetkach orzeczono na podstawie art. 455 kc w zw. z art. 481 kc.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c., albowiem powódka wygrała proces. Koszty procesu to: opłata od pozwu 65 zł, koszty zastępstwa procesowego 180 zł stosownie do § 6 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu i opłata skarbową od pełnomocnictwa 17zł.

Mając powyższe na uwadze, należało orzec, jak w sentencji wyroku.